Cíle: práce se zdroji, prohloubení informací o životě Romů v předchozích stoletích

Věková kategorie: 2. stupeň ZŠ

Čas: 1 vyučovací hodina

Pomůcky: text Marie Lakatošová, pracovní list Kočovný život, knižní zdroje, internet, Zákon o trvalém usídlení kočujících osob

Průběh:

Jako motivační úvod pro další práci žáků slouží příběh paní Marie Lakatošové. Pro silnější zaujetí žáků je vhodné nechat text přečíst ženou zhruba ve věku paní Lakatošové a nahrát jej. Je třeba zachovat autorské údaje a uvést jméno čtenářky.

Pokud nebude použita nahrávka, text žákům přečte na začátku hodiny učitel.

Následuje samostatná či skupinová práce žáků.

Práce s pracovním listem Kočovný život spočívá ve vyhledání a doplnění chybějících informací do textu. Samotná práce je zhruba na 20 minut.

Následuje společná kontrola. Pedagog má k dispozici řešení úkolu. Na některá místa mohou být doplněna různá hesla, není vždy jen jedno řešení.

V reflexivní fázi hodiny od žáků zjistěte, co se dozvěděli nového, zda je některá informace překvapila, zda se chtějí k některým faktům dozvědět více.

74

Zákon

ze dne 17. října 1958

o trvalém usídlení kočujících osob

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Národní výbory poskytují osobám, které vedou kočovný způsob života, všestrannou pomoc, aby mohly přejít k usedlému způsobu života; zejména jsou povinny těmto osobám pomáhat při opatřování vhodného zaměstnání a ubytování a působit výchovnými prostředky soustavně k tomu, aby se staly řádnými pracujícími občany.

§ 2

Kočovný způsob života vede ten, kdo se ve skupinách nebo jednotlivě toulá z místa na místo a vyhýbá se poctivé práci nebo se živí nekalým způsobem, a to i tehdy, je-li v některé obci hlášen k trvalému pobytu.

§ 3

Kdo setrvává při kočovném způsobu života, přestože mu byla poskytnuta pomoc k trvalému usídlení, bude potrestán pro trestný čin odnětím svobody na 6 měsíců až 3 léta.

§ 4

Ministr vnitra vydá v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady předpisy k provedení tohoto zákona, v nich může zejména stanovit, jakým způsobem budou prováděny dodatečné zápisy do matrik, zajištěna evidence a zjišťována totožnost osob, které vedly kočovný způsob života.

§ 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 3, které nabývá účinnosti dnem 1. března 1959; provedou jej ministři vnitra a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Novotný v. r.
Fierlinger v. r.
Široký v. r.
Barák v. r.
Dr. Škoda v. r.

Administrace Praha 1-Malá Strana, Tržiště č. 9. Telefon č. 498-41 až 49. — Účet Státní banky československé, m. pob. Praha, směr č. 0100-1, účet č. 58-160-5320. — Roční předplatné Kčs 38.—, s přílohou 48.—. Frankované reklamace se uznávají, jen dojdou-li do 28 dnů po vydání (zaplacení) reklamované částky. — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, č. 313-348-Bc-55.
Vytiskl Knihtisk 1, národní podnik, Praha 1-Malá Strana, Karmelitská 6.
Dohlédací poštovní úřad Praha 035.

Pracovní list Krajinou příběhů – Marie Lakatošová

Kočovný život – řešení pro učitele

Romové přišli do Evropy už ve 14. století z **Indie**. Kočování je **potulný** způsob života, kdy skupina lidí preferuje neustálé **přemisťování z místa na místo** před usazením se v jedné lokalitě.

K cestování obvykle používali **vozy** či **maringotky** tažené **koňmi**. Způsob života celých rodin byl jednoduchý, skromný. Veškerý **majetek** si vezli s sebou. Muži se tradičně živili jako **kováři, košíkáři, dráteníci, muzikanti, koňští handlíři**. Ženy **věstily z ruky**, vykládaly karty, ale hlavně se staraly o nemalé množství dětí. Krátkodobé útočiště nacházeli v **tábořištích** daleko za městy, vesnicemi, v lese.

Odedávna byli kočovní Romové stavěni **na okraj** společnosti.

Těžký a nebezpečný život si někteří lidé v minulosti idealizovali, tato představa přetrvává dodnes.

V roce **1958** vstoupil v platnost Zákon o **trvalém usídlení kočujících osob**, který definitivně ukončil tradiční kočovný způsob života Romů a přinutil je zůstat v místech, kde s vozy pobývali. Tento zákon byl zrušen v roce **1998**, ovšem k původnímu kočování se romské rodiny **již nevrátily**. Usedlý styl života a místo i lidé, na které **nebyli** zvyklí, vedl k tomu, že se mnohdy **nepodařilo** se s novými sousedy sžít.

Nucené osídlení se týkalo asi 30 000 osob (porovnejte s počtem obyvatel vašeho města).

Na našem území kočovali nejčastěji **olašští** Romové. V jejich čele stojí **král**. Považují se za romskou **elitu**. V době kočování patřili k **nejchudším** skupinám Romů, po usídlení se začali věnovat obchodu a stali se **nejbohatší** vrstvou Romů.

Pracovní list Krajinou příběhů – Marie Lakatošová

Kočovný život

Romové přišli do Evropy už ve 14. století z . Kočování je způsob života, kdy skupina lidí preferuje neustálé před usazením s

